

Entón, o que chamas problemas, son importantes; Son importantes ata o día en que xa non son importantes. E o día que xa non importan é o día en que ti mesmo logras destruír as súas causas e razóns. E a destrución de problemas está totalmente ligada á túa forza de vontade, á túa capacidade de reducir a enerxía da túa forza de vontade no plano material da túa vida.

E o que máis oculta na nova instrución é que a vontade do home non é o que foi no pasado. No pasado, na antiga raza, a vontade do Home foi produto directo do seu desexo egoísta, mentres que no futuro, a vontade do home é produto do conflito entre o seu sufrimento e a vontade do Espírito que establece as condicións de sufrimento.

E cando o Home sufriu o suficiente como para darse conta, dentro de si, do límite, ou da necesidade dun límite a este sufrimento, derruba dentro de si esa enerxía que se converte na súa propia vontade e, nese momento, o Home beneficiase da vontade do Espírito e é nese momento cando pode destruír todas as condicións que no pasado serviron para crear problemas dentro del.

Aconsélloche que todos os problemas da túa vida sexan creados en todas as súas vertentes, en todas as súas condicións, pola Intelixencia Superior dentro de ti. Para a túa evolución, para o Home de mañá, este xogo debe parar; A Intelixencia dentro del, a vontade cuxo poder non coñece, debe equilibrarse, para que nalgún momento, na súa vida crecente, na súa vida de conciencia, chegue a reducir a cero o poder do Espírito sobre a súa mente.

E cando o home ten suficiente poder voluntario, verdadeira forza de vontade, é capaz de reducir o poder do Espírito sobre a súa mente a cero, e é entón cando o Home se converte en Superman.

No marco desta explicación, podemos observar o fenómeno dos problemas, levándoo a unha maior escala de entendemento, no sentido de que podemos eliminar desta experiencia, o factor casual, instruírnos no feito de que nesta experiencia o que nos faltaba era a intelixencia producida polo sufrimento que nos impedía vivir a nosa vontade real, porque unha vez máis a nosa vontade non fora produto do conflito entre Espírito e eu.

E esta instrución, que o Home está recibindo hoxe, é totalmente nova no planeta Terra, porque nunca antes un Home foi capaz, nin desexado, nin desexado, no marco de ningún mandato como iniciado no planeta, de destruír totalmente o poder do Espírito sobre a emoción da mente do Home.

E foi nesta experiencia onde se decidiu que, para liberarse da emoción do espírito do Home, o Home tivo que someterse permanentemente ao xugo do Espírito, para transmutar, a través da fusión, a emoción do espírito. E cando se transmutou a emoción do espírito, o home xa non era mortal, senón inmortal. E cando o Home está no reino do inmortal, xa non está suxeito ás leis do Espírito, porque el mesmo é Espírito na materia.

A importancia de entender que os problemas, un día na túa vida, deben ser totalmente detidos, neutralizados, destruídos, impedidos de enraizar.

E na expresión constante da túa experiencia cotiá, onde xorden problemas, esquerda e dereita, en relación cunha civilización inconsciente, Homes inconscientes, hai para o Espírito un terreo moi vasto no que ti, como individuo, posuíndo tamén unha mente, posuíndo tamén unha vontade, posuíndo tamén amor e intelixencia, vese obrigado nalgún momento a darse conta de que o poder desde arriba debe descender aos subplanos da realidade e romper dunha vez por diante. Todos, de forma final, as cadeas do karma.

O home non debe sufrir máis, o Home non sufrirá máis, pero o Home, que non sufrirá máis, sufrirá previamente o conflito que debe existir entre el e o Espírito. E é esta manifestación, na súa realidade cotiá, que experimentará o que sei.

E os que experimentaron o que sei, entenderon o que sei e déronse conta de que o que entenderon é perfecto. Porque o Home de mañá xa non é da quinta carreira, e as leis do Espírito que se aplicaron á quinta carreira xa non se lle aplicarán. Así que o Home de mañá debe entender a vida dun xeito totalmente diferente do Vello.

E cando digo que o Home de mañá debe entender a vida dun xeito totalmente diferente, totalmente novo do Vello, quero dicir exactamente isto. Para que na aprendizaxe, na transición, o Home de hoxe aprenda a non mirar cara atrás, ou en diferentes termos, o Home de mañá debe aprender a non mirar cara atrás ao Vello.

O Home de mañá debe aprender a vivir a vida de mañá, hoxe, e xa non vivir a súa vida, hoxe, baseándose nas disposicións que tiña onte. E esta condición é absoluta e será vivida polo Home de mañá. E os Homes de mañá, que vivirán estas condicións e comprenderán as leis destas novas condicións, terán o poder de inmortalizar a súa materia material.

Se tes a visión de destruílos, xa tes a visión de transcendelos. Se xa tes a visión de destruílos, tes a visión de transcender a túa propia natureza. Pero primeiro debes interiormente, porque esta visión non é unha visión psicolóxica, esta visión é unha realización poderosa dentro de si mesma, autocentrada dentro de si mesma, o que resulta do feito de que, nalgún momento da túa vida, te decataches do absurdo da vella vida.

E unha vez realizado o absurdo do vello modo de vida, serás coma min, só, solitario, ligado só en Espírito con aqueles que teñen o mesmo Espírito, e dispostos a calquera eventualidade, que significa disposto a recibir calquera vibración, que debe espertar en si mesma a enerxía necesaria para facer contacto e traballar coas forzas do invisible.

Así que os problemas de hoxe, os problemas de cada día, son moito, moito máis grandes do que se pode imaxinar, pero son grandes se non coñeces as novas leis.

Se non coñeces as novas leis que xa non importan, non importan, son simplemente un xugo, unha molestia, para que vivas co resto da túa vida.

Pero se coñeces as novas leis e aplicas as novas leis, destruírás a forma en que a vida se construíu ao teu redor e aos poucos, empezará a vivir unha vida totalmente nova, non digo nova, porque hai unha diferenza entre unha nova vida e unha nova vida. Unha nova vida é a que se cambiou na vella vida. Unha nova vida é unha vida que nada ten que ver coa vella vida.

E cando Man vive unha nova vida, non é capaz de subscribirse á nova vida, porque a ilusión de formar diferenza entre ambos é tan grande como a vella vida, para a nova vida.

Pero cando Man vive a nova vida, está totalmente noutro tempo, e non ten dereito a nada máis que a si mesmo.

E cando Man se decata de que non ten dereito a nada máis que a si mesmo, dáse conta das condicións absolutas da nova vida da marca, e non é a través da intelixencia e do intelecto que pode vivir esta vida e entendela, é a través da vibración dentro del, que organiza a súa mente, as súas emocións, o seu vital e o seu material.

Unha nova vida é unha vida absolutamente nova, é unha vida que non che pertence, é unha vida que é o proceso, ese é o resultado, esa é a manifestación, da Enerxía dentro de ti, determinada polo poder dentro de ti para recibila. Na nova vida da marca, o ego non se ve, nin se ve cada vez menos; Na nova vida da marca, a personalidade non se sente, nin se sente cada vez menos; Na marca nova vida, só existe a alma en harmonía vibratoria co ego, que está en harmonía vibratoria coa personalidade, de xeito que se forma un eixo, e por este eixo pasa a Enerxía da corrente de raios á que se lle asigna, e é desta Enerxía a que vives; É esta Enerxía a que se alimenta; É esta Enerxía a que utilizas para descender á

materia, o Espírito de Deus.

E cando na nova vida, o Home descende á materia, o Espírito de Deus: calquera espírito que estea en contra, e calquera espírito que estea en contra da Luz deste Espírito, non pode penetrar no espazo onde este Home evoluciona e progresa, porque este espazo é inviolable, porque este espazo é Luz.

Así que explicámosche cousas sinxelas e cotiás: falo de problemas, e estou intentando que entendas a importancia dos problemas, para darlle unha perspectiva que non é humana, senón froito dunha conciencia total da realidade da lei do Espírito.

Cando digo, poñer a machada significa destruír a causa do sufrimento, é unha forma de expresar esta lei, pero moitas, desde o principio por falta de experiencia, meteron a machada e cortaron o dedo, pero iso forma parte da experiencia, e con experiencia aprendes a poñer a machada e non cortar os dedos de ningún.

A conciencia é creativa, non destrutiva; A conciencia é harmonía. Problemas cotiás, os teus problemas, son ilusións, creadas pola mente dentro de ti, para percorrelo no regueiro das túas emocións, e como troitas, pasas o teu tempo esperando.

Cando digo que o Home de mañá non pertencerá a si mesmo, estou falando unha das maiores verdades descoñecidas para o home antigo. O Home de mañá non pertencerá a si mesmo, e xa na túa experiencia, tiveches momentos nos que sentiches que non pertences a ti mesmo, e esta conciencia é moi grande e cada vez é maior.

E é cando xa non pertencemos a nós mesmos cando nos sentimos ben con nós mesmos; Mentres nos pertencemos a nós mesmos, estamos cravados na pel, pero cando xa non pertencemos a nós mesmos, sentímonos ben por nós mesmos. Pero o ego non quere iso, porque o ego ten que pertencer para estar seguro de que existe na mente, que sente nas emocións, que vive no material; O ego ten que estar seguro de que está vivo. A esposa ten que estar segura de que o seu marido a ama, o home ten que estar seguro de que a súa esposa é fiel; Temos que estar seguros, pero esta seguridade é efémera.

Pero cando dous seres viven na vida e un non pertence a si mesmo e o outro non pertence a si mesmo, nin un pertence ao outro, e cando un home xa non pertence á súa muller e a súa muller xa non lle pertence, xa non ten os sufrimentos de posesión. Cando os nenos xa non nos pertencen, xa non sufrimos as dores da posesión.

O que digo é na vibración, non nun modo psicolóxico de comprensión. O que é difícil de transmitir con palabras é a realidade da vibración. O que é fácil de transmitir en palabras é forma.

Por iso nunca é o que digo que quero dicir, é o que non podo dicir que quero dicir, pero teño o poder de dicilo, porque teño o poder da vibración. Así que agarde a que a vibración entenda a palabra que a contén antes de saltar á forma e romper o peteiro e converterse nun cultivador.

Todo se pode dicir, aínda que non se poida entender, é só cuestión de dicilo de certa maneira. E desexo que todos, un día, xa non pertenzades a vós mesmos, que xa non vos sintades, que xa non vos vexades, que xa non saiban cal é o teu \"eu\", que xa non saiban cal é o teu \"ego\", deséxovos todo iso. Pero ata que chegue ese día, sabe que pouco a pouco vas avanzando cara a el. E todo o que vos conto ao longo dos anos servirá para que entendas mellor e mellor os matices desta realidade.

Temos a impresión, Homes da Terra, de que en calquera momento da nosa vida, podemos situarnos nalgún lugar das nosas vidas, que esta impresión é tan forte que crea, dentro de nós, unha enerxía, unha emoción, e esta emoción nos encarcera automaticamente. O home encarcerase todos os días, polas mellores

razóns do mundo; Afortunadamente, ao contrario do que dixo Sócrates, o home non pode coñecerse a si mesmo. Marabilla, a filosofía do home; Marabillosas, as filosofías, porque conseguiron darlle ao Home a esperanza do que debe converterse, sen darlle as ferramentas para chegar ata alí.

A filosofía está ben, porque extrae un dente para darlle outro, pero a conciencia é aínda máis fina, porque extrae ambos os dentes e non queda ningún.

Entón, para o final do período, gustaríame explicar como o home se prexudica sen darse conta.

En primeiro lugar, o home faise dano a si mesmo, porque intenta entenderse. Ao tratar de entenderse, trata de atopar trucos para entenderse, e ao descubrir trucos para entenderse, queda abocado na súa comprensión de si mesmo, para que nunca consiga entenderse.

A autocomprensión é un esforzo lóxico por parte do Home; É un esforzo que se valora nas escolas de Man; É un esforzo que se considera encomiable na sociedade do Home, pero na realidade do Home é un esforzo imposible. É un esforzo que leva constantemente ao fracaso parcial, porque o Home, ao tratar de entenderse, está obrigado no proceso a desinformarse, e ao desinformarse, crea outra ilusión de si mesmo, e así sucesivamente.

Para que o home se coñeza, debe aprender a non atormentar o cerebro consigo mesmo, e cando aprendeu isto, comeza a reaccionar contra si mesmo, porque comeza a ver que onde antes intentaba entenderse, non podía; Agora, ao non rascar o cerebro consigo mesmo, comeza a verse na súa ignorancia.

E aos poucos, ao non rascar os cerebros consigo mesmo, vese cada vez máis na súa ignorancia, e co tempo comeza a darse conta do que lle falta; Pero nese momento, se toma o que lle falta en serio, volve comezar o mesmo partido, pero nunha fase posterior da súa procura persoal.

Na nova fórmula de Man, debe aprender a non atormentar o cerebro consigo mesmo, senón a vivir a súa vida e observar que todo o que fai forma parte da experiencia que hai que vivir para cambiar as súas vibracións. Se toma conciencia, se é consciente do outro lado da parede, tendo un efecto na súa vida cotiá, nese momento non intentará atormentar o cerebro, vivirá as súas estupidezs, os seus erros, e estes erros irán diminuindo pouco a pouco.

Vou poñer un exemplo da señora na esquina de atrás, Señora X. A señora X é un tipo de muller moi emocional. Unha muller que durante moito tempo buscou mellorar o seu estado, mellorar a súa condición interior, entender a súa situación interior.

Buscaba diferentes formas de chegar alí, pero como a súa emoción era tan poderosa, cada vez que avanzaba, sentía que se movía cara atrás, porque cada vez que avanzaba, sentía que non avanzara en absoluto.

E con todo, cada vez que avanzamos, avanzamos; Nunca retrocedemos na vida, esa é unha ilusión do ego. Sempre avanzamos na vida, pero o que pasa é que non avanzamos tan rápido como nos gustaría; Non avanzamos tan rápido como a outra persoa que pensamos que avanza, e entón non avanzan máis rápido que o resto de nós, de todos os xeitos; Así que os demais sempre avanzan máis rápido que o resto de nós, e o resto sempre avanzamos máis lento que os demais, iso é unha ilusión do ego.

Así que a señora avanza, só ao seu ritmo, o ritmo que posiblemente sexa mellor para ela, o ritmo que mellor lle dá para o seu equilibrio emocional, polo seu equilibrio mental. Non se trata de moverse tan rápido que rompas o teu espírito, é unha cuestión de simplemente avanzar.

Así que se, para ti, avanzar ten un certo ritmo, iso non quere dicir que, para

ti, avanzar sexa máis lento que para outra persoa, porque o que denota, ou o que mide o ritmo de progreso, non é a velocidade coa que vas dun estado a outro, senón a capacidade que tes de ser feliz, de sentirte ben por ti mesmo. Canto máis veces te sintas ben contigo mesmo, máis avanzas, máis veces te sentes ben contigo mesmo, máis avanzas. E aquí está a regra do polgar: canto máis te sintas ben contigo mesmo, máis lonxe vas. Noutras palabras, canto máis te sintas ben por ti mesmo, máis lonxe fuches.

E é esencial que o Home entenda que xa non debe buscar coñecerse a si mesmo. É unha gran revolución no pensamento do home. É un xiro a piques de xirar, levándoo finalmente e eficazmente a verse dun xeito totalmente diferente ao que se viu antes.

Antes, viuse cun esforzo persoal por transformarse que nunca levou a nada, e agora ten que verse sen un esforzo persoal para transformarse que leva a algo - esta é a clave da nova instrución.

Un home que entende que non ten que atormentar o cerebro xa é un sabio. É sabio porque xa deixou de lado a gran aventura do ego para a procura de si mesmo, que é unha aventura intelectual do ego, defendida polos antigos e inscrita na lista da filosofía do Home por Sócrates, os gregos. Non teño nada en contra dos gregos, pero estaban na orixe do desenvolvemento intelectual e filosófico do home occidental; Serviu á súa causa, pero hoxe a causa pérdese.

O home debe converterse de novo en Atlantean, pero un Atlantean cun corpo mental desenvolvido. E unha vez que o entendemos firmemente: non baternos, comezamos a respirar. É moi sinxelo, é estúpido, pero o punto era saber.

Miras os grandes inventos da humanidade, e sempre dis: era cuestión de saber... Sempre é o mesmo. E en todos os ámbitos da experiencia humana, sempre se trata de coñecer.

Pero de onde vén?

Sempre vén de arriba, e non o sabes ata que é hora; Agora é o momento, e vai rápido.

Unha das maiores recompensas do ego no plano material é a constatación de que todo o que o confundiu antes xa non pode confundilo. Algúns poden entender desde dentro, porque cando o ego é suficientemente consciente, na súa experiencia e suficientemente sensible nas súas experiencias, de comprender a sinxeleza do Espírito, é capaz, a partir dese momento, de cambiar totalmente a súa concepción da vida e coñecer dun xeito totalmente diferente. Onde viu o defecto, ve a calidade, e onde viu a calidade, non ve nada.

Volverei a isto: onde viu o defecto, ve calidade, e onde viu calidade, non ve nada, porque hai unha progresión do defecto á calidade, á neutralidade. E algúns de vostedes tamén o entenden.

E cando o ego conseguiu matar a ilusión do defecto, está disposto a entender a ilusión de calidade, e xa vai camiño da auto neutralidade, e nese momento xa non se molesta consigo mesmo. Alí comeza a darse conta de que é intelixente, pero non se dá conta de que é intelixente a través do seu orgullo espiritual, pero dáse conta de que é intelixente a través da súa conciencia supramental.

E logo, comeza a estar seguro de que é intelixente, entón un ego que comeza a estar seguro de que é intelixente, comeza a ser moi intelixente; Hai algúns que entenden o que quero dicir.

É fundamental que o ego experimente esta realización para, dunha vez por todas, acabar coa procura de si mesmo, porque buscar un mesmo é sufrir, e é tan sinxelo saber que non tes que buscarte, que simplemente tes que vivir o que es, e ver que o que estás en proceso de transmutación, Transformación.

Unha vez que o ves, tes proba de que o que eras, na túa procura interior, era esencial para o que hoxe es no teu desenvolvemento posterior. Así como algúns de vós no pasado vémonos como torcidos, hoxe séntese cada vez máis ergueito.

Entón, que pasa entón? O ego, ao que se lle dá tal instrución ao comezo da experiencia, é presa do estudo da verdade desta instrución:

Podería ser que eu sexa tan intelixente? É posible ser tan intelixente? É posible sentir que estás nun buraco? É posible sentir que tes razón e entón tes razón?

A outra pregunta, de súpeto está mal, de súpeto é temporal, de súpeto é unha ilusión, de súpeto é unha suxestión.

Así que o ego é presa de ambas as preguntas; Finalmente non hai dúbida; É o que é, e a única regra de medición para o que é sentirse ben contigo mesmo. Pero tratábase de saber isto, e o ego non o pode saber por si só, porque o ego busca unha medida, unha ferramenta, para mellorarse moito ou a calidade da súa personalidade, e o ego non o pode atopar por si só porque o ego está suxeito á lei das mentiras; Contra todo prognóstico, en relación a si mesmo polo feito de pensar, ou en relación con outro nivel que só busca poñer un faladoiro nas súas rodas, para facelo evolucionar.

Así que o ego vese obrigado a acceder a outro ego, que ten a prerrogativa do poder, a ciencia de saber o que sabe. E este outro ego, que ten esta prerrogativa, pode, por vibración, xerar enerxía suficiente no ego receptivo, para que este sexa incapaz de rexeitar, por razón, esta nova formulación da conciencia supramental.

É por iso que, moitas veces cando che falo, os teus pensamentos deixan de estar activos e recibes o que digo nun baleiro mental. E cando o ego se pregunta por que está baleiro na mente, por que non pode facer preguntas, por que nada vén á mente, cando antes, dúas horas antes, tiña moitas preguntas que viñan á mente, a resposta está aí.

A vibración neutraliza o corpo mental no receptor, e logo comeza a obra, e o ego pode finalmente comezar a desenganchar totalmente o que tiña anteriormente, durante anos, tratando de regular, significando a súa propia situación persoal, pero desenrólao facendo nada e simplemente recibindo a Enerxía.

Se buscamos mellorarnos, é a través do ego; Se buscamos espiritualizarnos, é a través do ego; Se buscamos entendernos, é a través do ego.

Se aprendes a non buscar nada, a vivir a túa vida nas condicións que che conveñan, entón o propio ego convértese no reflector do que será mañá. E o que reflecte hoxe é captado pola conciencia e retransmitido mañá, nun mes, en dous meses, noutra vibración que recibirá o ego e que o converterá noutro ego ou un ego máis sutil, un ego máis consciente, un ego máis equilibrado, un ego máis sabio, un ego máis constante.

Se che digo: tómate como estás, e estou falando co señor. X, tómate como estás. A túa inconsciencia impídeche coñecer a túa verdadeira grandeza. Se hai outros no mundo que poden ver a túa verdadeira grandeza, entón non tes que preocuparte por ti mesmo, só tes que ir na dirección de ti mesmo.